

פורנוגרפיה

בתגובה למדור מלפני שבועיים, בו פירסמתי ארבע תמונות המתארות זוג ב"תנוחות" אהבה וגברים שנתכרכו במכשירים לא-נורמליים — הגיעו אלי בדואר ובטלפון כמה הערות חריפות של קוראים מוועזעים, אשר השתמשו בביטויים כגון "גועל-נפש", "חל-אה", "חובכה" ו"פורנוגרפיה", אשר נחרבה והשעשועים, אשר נחרבה ברעידת-אדמה וכוסתה בתפרי שרבים מקוראיו הם "קטינים".

ובכן, לידיעתם של המודעזעים, התמונות שנתפרסמו בגליון פורים הן חלק מצוירי

הקיר הארוטיים, המפארים את חדריה-השינה וחדרי-האורחים בוויולה של האחים מנאנדרו אשר בפומבי העתיקה.

הצויר, המתאר סוחר עשיר, השוקל במאוזניים את מכשירו האדיר כנגד שק זהב, קבוע בכניסה לוויולה (גלוי לרחוב), וכל תייר (אך לא תיירת) יכול להזין בו את עיניו, תמורת טיפ מתאים למורה-הדרך. ציורים דומים, בצבעים מרהיבים, מצויים בויליות המפארות של עיר הקייט והשעשועים, אשר נחרבה ברעידת-אדמה וכוסתה בתפרי צות הרהגעש וזובוס, בשנת שבעים ומשהו לספירה.

עוד במאה ה-18, כאשר החלה פומפיי להתגלות בחפירה מסודרת, הוכרו ציורים אלה כציירות בעלות ערך אמנותי, ורק בהשפעת הכנסייה נאסר על נשים לחזות בהן.

גולדה עוברת על גדותיה

בשבוע שעבר ניסיתי להציע לאבא אבן קריהגה נגד התקפתו של חכד"ר (תואר) חדש לדוקטור שהוא חבר-כנסת, כמו חכד"ר סנה ז"ל) בנימין הלוי, בעניין ראיון הטלוויזיה אשר בו אמר שרי-החוק, את ההמשך אתם זוכרים לבד.

האפשרות השלישית שעמדה לפני שרי-החוק הייתה: פשוט להתנצל על פליטת-הפה, ולהודות בשגיאה. אבל אלוהים ואבא אבן כנראה אינם טועים אף פעם, ולכן הם אורבים כלי-כך את תפילת חסידיהם, הטרחת ב,מודה אני" (בעצם, גם אבא אבן מכה לפעמים על-חטא. אך בדרך כלל — לשם נוחיות בלבד — הוא מכה על-חטא על חום של אחרים).

העיקר, לא זה מה שרציני להגיד. קראתם בעיתון של תיאור התפרצותה האימפולסיבית של הגברת גולדה מאיר בישיבת סיעת המערך, אשר נתכנסה להי דוף את תוקפה, "שריני-אבות-נירו-אבנינו?" היה מצחיק, אה? אבל, רבותי, העניין רציני, ונודמה לי שלא תהיה זו תביעה מוגזמת אם נדרוש שגם ראש-הממשלה שלנו תודק בהתפרצויותיה הרגשיות ל- כלים של הגיון, אם רצונה לשכנע את מישהו.

הגברת גולדה מאיר טענה, לדברי כתב "הארץ", שההתקפה על אבא אבן עוברת כל גבול. לא רק ההתקפה הגסה והפראית, אלא גם ובעיקר נושא ההתקפה. היא הי בעיה ועזווע עמוק מכך שמפלגה פוליטית מוכנה לנצל את השואה לצרכים פוליטיים, וכינתה זאת כרשע, חוסר-הגינות ואי אמת. היא הוסיפה שאינה מאמינה שד"ר הלוי עצמו מאמין בדברים שהוא אומר על פול אבן.

גו, מה אתם אומרים על שיטת שיכנוע כמו זו? איך אפשר בכלל לדבר עם אשה הסובלת מזה שנים מ"הודועות-כרוניות" ממארת", ומתהפרצויות רגשיות שאין ברי נם לבין דבריה-הגיון ולא כלום? חכד"ר הלוי בסך הכל מסר לפירסום מיכתב בו מכחיש אלי ויזול דברים ששרי-החוק ייחס לו. בנימין הלוי בסך הכל מנסה להוכיח שאבא אבן שיקר, כאשר התכחש לדברים שייחסו לו בעניין המשך האיננה מאמינה שד"ר של פושעים נאציים, והסתמך על מיברק שקיבל, כביכול, ממר ויזול. למה מוכנה

הגברת גולדה מאיר טענה, לדברי כתב "הארץ", שההתקפה על אבא אבן עוברת כל גבול. לא רק ההתקפה הגסה והפראית, אלא גם ובעיקר נושא ההתקפה. היא הי בעיה ועזווע עמוק מכך שמפלגה פוליטית מוכנה לנצל את השואה לצרכים פוליטיים, וכינתה זאת כרשע, חוסר-הגינות ואי אמת. היא הוסיפה שאינה מאמינה שד"ר הלוי עצמו מאמין בדברים שהוא אומר על פול אבן.

גו, מה אתם אומרים על שיטת שיכנוע כמו זו? איך אפשר בכלל לדבר עם אשה הסובלת מזה שנים מ"הודועות-כרוניות" ממארת", ומתהפרצויות רגשיות שאין ברי נם לבין דבריה-הגיון ולא כלום? חכד"ר הלוי בסך הכל מסר לפירסום מיכתב בו מכחיש אלי ויזול דברים ששרי-החוק ייחס לו. בנימין הלוי בסך הכל מנסה להוכיח שאבא אבן שיקר, כאשר התכחש לדברים שייחסו לו בעניין המשך האיננה מאמינה שד"ר של פושעים נאציים, והסתמך על מיברק שקיבל, כביכול, ממר ויזול. למה מוכנה

השמצה ושעשעת

אני לא אחראי על אמיתות העובדות של הסיפור. שמעתי אותו מחיילת-חיבה, ואני מעביר אותו הלאה מבלי לנקוט עמ"ד, "בעד" או "נגד".

אם כן, בת ממשפחה מסורתית התגברה על התנגדות הוריה והתגיסה לצה"ל. אחר רי שבוע היא מתייצבת במשרדה של מפקדת הבסיס, ומספרת לה ששלושה צנ"חנים הזמינו אותה לקטוף פרחים בשדה,

ואנסו אותה בזה אחר זה, ועכשיו היא לא יודעת מה יהיה ומה עליה לעשות. "תסחטי ששה לימונים", אומרת לה המ"ר פקדת. "ותשתי בבת אחת את המיץ!" "אז מה?" שואלת הטירונית, "זה יעזור?" המיץ יחזיר לי את תחתולים?" "לא", אומרת המפקדת. "אבל זה לפחות יוריד את החיך המתמוגג מהפרצוף שלך."

גברים עם ביצים

אתם זוכרים את המיכתב של הפוטי המקסים ההוא ממיגדל, שניסה ללמד אותי איך לכתוב מילים ערביות בתעתיק עברי? מסתבר שהוא קיבל ברצינות את ההזמנה לכתוב מדי פעם במדור שלי, והשבוע ברשותכם, אני מביא את גיחתו הפוליטית הראשונה, שעם כל רצוני הטוב, סתם להתנגד לכל מה שאחרים אומרים — איני נני יכול להסתייג ממנה להלוטין.

מוכנים? בבקשה: רשות הדיבור למיגדל ממיגדל:

עושה תוצרת ב-200 או 2000 לירות ביום — ומקבל משכורת של 15, 20 או 30 לירות ביום. למה? למה? שאלה טובה. כי זה מה שנקרא החוק והסדר, ובגלל שהם קובעים את החוק והסדר, הם עושים שהוא יהיה לטובתם. פשוט מאוד.

או תקחו את בתי-הסוהר (כיבינימט — אם אפשר):

הגנבים הכי גדולים, אלה שכל פועל שכבר השיג עבודה קורה אצלם את התחת בשביל גרושים והם מרוויחים מזה מיל-יונים — אלה לא יושבים אף פעם. למה שהחוק הוא שלהם, הוא שומר עליהם. הגנבים הבינוניים — אלה שמועלים ב מאות-אלפים — אלה יושבים שנה-שנתיים במעצר פתוח במעשיהו (אם הם בכלל נתפסים). אבל מי שמגלה 50 אלף מה בנק, מי שעושה איוה מכה של כמה תאלפים. מי שהולך לדפוק תחנת-דלק — אלה מקבלים שבע שנים במלה.

למה? למה שבת-המישפט ובתי-הסוהר הם בידיים שלהם, והם מכניסים לשם את מי שעושה משהו נגד החוק והסדר שלהם. ככה זה.

המישטרה?

אני ראתי אותה בהפגנות של פועלים וטראדו. ומה שאני ראתי, זה שלא כל-כך מפריע עליהם אם זה ראש של יהודי או ערבי, מה שהם שוברים, העיקר בשבילם הוא לשבור את הראש הנכון. והצבא?

זה הבדיחה הכי גדולה. כל כך גדולה, עד שבא לי לבכות ממנה. מברברים לנו ביטחון ביטחון, מהבוקר עד הערב. עשו מלחמה — וטראדו: פתאום יש עוד כמה מיליונרים בארץ הזאת, והמיליונרים ש כבר היו נהיו מיליונרים יותר גדולים, ויש האיחוויות החדשות בבאב-אללה — והאמר ריקאים משלמים. רק שהבנאדם הפשוט ממשיך לאכול חרא. ומה שהכי יפה — כל פעם שאיזה בנאדם רוצה לחיות כמו בנאדם, אומרים לו: תשב בשקט ותאכל את החרא ביטחון.

פועלים שובתים — "ביטחון". פנתרים צועקים — "ביטחון". רק תנו להם לרכב עלינו ולצעוק ביי טחון — ומצידם הכל בסדר. ואל תחשבו שאנחנו יהודיים-סגולה, כמו שאומרים.

הנה, כשהפועלים במצריים שבתו בגלל שגם הם רוצים לחיות כמו בניאדם, הביא סאדאת את הצבא והמישטרה בשביל לדי-פוק אותם.

ומה הוא אמר להם? יופי, ניהשם — "ביטחון". ביטחון לסאדאת, ביטחון לגולדה, ביי טחון לדיין — וחרא בשבילנו ובשביל הפועלים במצריים.

זה מה שאני הבנתי משתי השורות של המיכתב שלכם, שהופיעו בידיעות אחרות, נות, ותודה רבה לכם על זה.

תראה, יא דן. איך שקיבלת את המכתב הרא"ש שון שלי, כתבת לי בעיתון שלך: "אהלן וסהלן — תפול, תכתוב קצת".

אז עכשיו אני רוצה לנצל את ההזמנה שלך, ולשלוח זרן ה"מדור שלך מיכתב, יעני (פתוח, לכמה תבירה טובים ביושעלים, מסכים? אז טוב.

החנכה מורחן, אברהם שרעבי, דרור מורחן, גיורא אופני הוימר, יואב מורחן, אה"רן כהן ושקמה מורחן, שכונת נחלאות, ירד"י שלים — אהלן יא ג'מעה!

קראתי חלק מהמיכתב ש שלחתם לראש-הממשלה ושר הביטחון, יחד עם פינקסי המ"ר לואים וצווי הגיוס שהחזרתם — ונעצרה לי הנשימה.

ולכום — אתם גברים עם ביצים, אתם. להגיד לדיין וגולדה: המדיי נה מהרבנת עלינו, או אנחנו מהרבנים עליה בחזרה, ולא הולכים למילואים — בשביל זה באמת צריך דם.

כל הכבוד לכם. אבל מה, בידיעה שהופיעה בידיעות אחרונות לא היח כתוב שום דבר, חוץ מזה שכמה מכם הם "עבריינים לשעבר". (ואתם ואני יודעים בדיוק למה הם כתבו דווקא את זה).

אז תרשו לי, קטן ומושגן, לשרר כמה מילים על הגל שלכם, יא גברים. וזה — לטובת אלה שלא מבינים אותכם, וש ידיעות אחרונות עזרו להם לא להבין, וכך אלה שלא מבינים — שיש"י מעו:

מה זה, בסך הכל, המדינה הזאת, אם לא קונפטיטר אחד גדול של חוקים, בתי-משפט, בתי-סוהר, מישטרה וצבא? או נכון, זה חוקים של יהודים, בתי-משפט של יהודים, בתי-סוהר תחת פיקוח יהודי, מישטרה יהודית וצבא יהודי. כמו שאמר הרצל — מדינה יהודית.

אבל מה שהרצל לא אמר — וגם גולדה לא אומרת, אבל כל תיגוק יכול לראות — זה שהמדינה הזאת היא מסחטה ביד של כמה יהודים, בשביל לסחוט הרבה יהודים אחרים, וגם את הערבים שעוד נשארו כאן — ולהוציא מהם את המיץ.

קחו, למשל את החוקים: לפי החוק, אחד שיש לו בית-חרושת, הבנאדם עובד אצלו (זה שכבר עובד),